

на Египтяне-тъ, нежели да умремъ тукъ!“ Така безпокойно бива сърдце-то чловѣческо, кога нѣма въ него твърдо упованіе на Бога.

„Отъ ничто не ся бойте! казувалъ имъ Моисей, „вы ще видите, какво чудо ще направи Богъ за ваше-то спасеніе. Скоро тыя Египтяне, които тѣй гордо стоѣхтъ прѣдъ васъ, на вѣки ще изчезнатъ отъ очи-тъ ви!“ Така твърдо и спокойно бива сърдце-то на чловѣка, кога возложи на Бога всичко-то си упованіе.

Тогава Богъ казалъ Моисею: „Да встанхтъ сынове-тъ Израилевы и да продължаватъ пакъ си. А ты вземи жезла-тъ си и прости рѣкѣ-тъ си на море-то; вода-та ще ся разстѣпи на двѣ, и сынове-тъ Израилевы ще проминатъ по сухо. Египтяне-тъ ще узнахтъ, че сѣмъ Азъ Господь. Азъ щѣ покажѣ свое-то могущество надъ царя, надъ колесницы-тъ и надъ всадницы-тъ му.“ Тогава ся вдигнахъ облака-тъ и застанхъ между Израилтяне-тъ и Египтяне-тъ. Откамъ Израилтяне-тъ той горяхъ като огънь и разгонявалъ темнинѣ-тъ нощнѣ, а откамъ Египтяне-тъ былъ темень. По той начинъ, не могли да ся составятъ въ нощно-то время.

Моисей прострѣлъ жезла-тъ си на Чермно море—и вода-та ся разстѣпила на двѣ. Силентъ вѣтрѣ изсушилъ дъно-то морско, и Израилтяне-тъ цѣлѣ нощъ прѣминували по дъно-то на изсѣхнало-то море. Тѣи вървѣли по срѣдѣ-тъ, и отъ страны-тъ имъ стояли воды-тъ, издигнѣты като стѣны. На сѣмнуване, фараонъ, видѣвши, че минуватъ Еврей-тъ прѣзъ море-то, като по сухо, бързо ся пустихъ по нѣхъ съ колесницы-тъ, со всадницы-тъ и со всичко-то си воинство, въ самѣ-тъ срѣдѣ на море-то. Тогава ся вдигнала страшна буря, събрали ся темны облацы, загрѣмѣлъ грѣмъ, засвѣткали ся свѣтковицы. „Назадъ! назадъ!“ выкали уплашени-тъ Египтяне. „Самъ Богъ защитява Израилтяне-тъ! Да бѣгаме отъ гнѣва Божій!“ Но Богъ заповѣдалъ Моисею,